U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Václava Novotného v právní věci **žalobce Gillette Czech s. r. o.**, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 21, **zastoupeného JUDr. Jarmilou Traplovou**, advokátkou Advokátní a patentové kanceláře, Praha 7, Přístavní 24, proti **žalovanému Úřadu průmyslového vlastnictví**, Praha 6 – Bubeneč, A. Čermáka 2a, o žalobě žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 6. 2000 č. j. O-68422-92,

takto:

I. Žaloba se **odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci se **vrací** z účtu Nejvyššího správního soudu zaplacený soudní poplatek 1000 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Jarmily Traplové, advokátky Advokátní a patentové kanceláře v Praze 7, Přístavní 24 do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobce podal u Vrchního soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ústředního orgánu státní správy (§ 2 odst. 1 bod 4 zákona č. 2/1969 Sb.) dne 18. 8. 2000, tedy za účinnosti části páté o. s. ř. v jejím znění do 31. 12. 2002 upravující správní soudnictví.

Vrchní soud v Praze ve věci nerozhodl do 31. 12. 2002 a věc přešla na Nejvyšší správní soud, který v ní pokračuje podle části třetí hlavy druhé dílu prvního z. č. 150/2002 Sb. (§ 132, 130 odst. 1 z. č. 150/2002 Sb.)

Dne 1. 1. 2003 nabyl účinnosti zákon č. 150/2002 Sb. upravující pravomoc a příslušnost soudů jednajících a rozhodujících ve správním soudnictví a postup soudů, účastníků řízení a dalších osob ve správním soudnictví. Podle jeho § 2 ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.

Dne 1. 1. 2003 nabyla účinnosti nová část pátá občanského soudního řádu upravující řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem. Podle § 244 odst. 1 o. s. ř. (v jeho znění od 1. 1. 2003) rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popř. smírčí orgán zřízený podle

zvláštního právního předpisu (dále jen „správní orgán“) podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů (§ 7 odst. 1), a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení.

Vzhledem k právní úpravě účinné od 1. 1. 2003 bylo nutno zkoumat, zda v daném případě napadeným rozhodnutím rozhodl žalovaný o veřejném subjektivním právu žalobce nebo

o jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, resp. obchodních vztahů žalobce. V prvém případě by byla dána pravomoc poskytnout takovou ochranu soudům ve správním soudnictví, ve druhém případě je dána pravomoc poskytnout ochranu na návrh v občanském soudním řízení.

Soud vychází z toho, že žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 21. 6. 2000 č. j. O-68422-92, kterým vyhověl rozkladu navrhovatele výmazu firmy ASTRID T. M., a. s., Praha proti rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 9. 9. 1999 o zamítnutí návrhu na výmaz slovní ochranné známky č. 175520 ve znění „ASTRA“ tak, že napadené rozhodnutí o zamítnutí návrhu na výmaz výše uvedené ochranné známky ve výroku změnil tak, že výše uvedená ochranná známka se vymazává z rejstříku ochranných známek. Podle odůvodnění rozhodnutí byla dne 28. 3. 1994 zapsána do rejstříku ochranných známek slovní ochranná známka č. 175520 ve znění „ASTRA“, jejímž majitelem je žalobce. Podáním ze dne 5. 3. 1999 navrhla firma ASTRID T. M., a. s., Praha výmaz této ochranné známky z důvodu její zaměnitelnosti s její ochrannou známkou č. 88134 ve znění „ASTRID“ s dřívějším právem přednosti zapsanou pro stejné a podobné výrobky. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že napadená ochranná známka může u spotřebitele vyvolat dojem, že výrobky jí označené pocházejí od navrhovatele, a to zejména proto, že oběma známkami jsou označeny kosmetické výrobky ve třídě 3 mezinárodního třídění výrobků a služeb. Konstatoval, že obě ochranné známky jsou vizuálně, foneticky i sématicky zaměnitelné. Proto rozhodl tak, jak je ve výroku napadeného jeho rozhodnutí uvedeno. Žalobce s rozhodnutím žalovaného nesouhlasí a namítá jeho nezákonnost.

Podle právní teorie ochranné známky (tovární nebo obchodní známky) jsou průmyslovým právem (průmyslovým vlastnictvím) a patří spolu s autorskými právy a věcnými právy k právům absolutním. Poskytují oprávněné osobě určitá oprávnění k tzv. nehmotnému statku, přičemž každá třetí osoba se musí zdržet zasahování do výkonu těchto práv. Označují se také jako práva k nehmotným statkům. Nehmotným statkem se rozumějí projevy osobnosti a výsledky tvůrčí duševní činnosti, jakož i další hodnoty mající hospodářský význam (např. obchodní jméno apod.). S hospodářskou – podnikatelskou činností bezprostředně souvisejí, neboť podle zákona č. 137/1995 Sb. jeho § 1 ochrannou známkou je označení..... určené k rozlišení výrobků nebo služeb pocházejících od různých podnikatelů..... . Kdo je podnikatelem stanoví obchodní zákoník v § 2 odst. 2 a v odst. 1 téhož ustanovení definuje, co se rozumí podnikáním (.....soustavná činnost

prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku). Žalobce uplatňuje ochranu své ochranné známky, nesouhlasí s jejím výmazem z rejstříku, neboť výmazem ochranné známky z rejstříku provedeným Úřadem podle § 25 ochranná známka zaniká [§ 24 odst. 1, písm. d) zákona č. 137/1995 Sb.] a žalobce přestává být jejím majitelem a pozbývá tak právo používat ji při svém podnikání k rozlišení svých výrobků nebo služeb od výrobků nebo služeb pocházejících od jiných podnikatelů. Žalobce uplatňuje právo na ochranu svého vlastnictví a svého podnikání. Žádá ochranu svého práva vyplývajícího z občanskoprávních resp. z obchodních vztahů, o kterém podle zvláštního předpisu rozhodl žalovaný (§ 1 odst. 1 zákona č. 14/1993 Sb.). Žalovaný v této
věci nerozhodl o veřejném subjektivním právu žalobce a žaloba ve správním soudnictví je v tomto případě nepřípustná podle § 68 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb.

Soud proto postupoval podle ustanovení § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. a žalobu odmítl s tím, že v poučení, které žalobci poskytuje, uvádí, jak má dále postupovat, aby jeho práva byla chráněna zákonem stanoveným způsobem, tedy aby se domohl soudní ochrany.

7 A 154/2000 - 36

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, které bylo ukončeno odmítnutím žaloby.

Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1000 Kč v souladu s ustanovením § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, když odmítnutí projednání věci je třeba v daném případě považovat pro poplatkové účely za odpovídající zastavení řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Žalobce může do 1 měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté občanského soudního řádu v jejím znění od 1. 1. 2003 k příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu.

V Brně dne 26. 6. 2003

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu